
AFGHANISTAN: STÖDKONSERT

Kampanjen: Sätt en flicka i skolan!

Torsdagen den 6 december kl. 19-20.30.

Domkyrkoforum, Hörsalen

Inträde (minst) 100 kr går oavkortat till stöd för flickors rättigheter.

Arr: Lunds Afghankommitté • Sensus

DOC LOUNGE LUND, 4 DECEMBER: TURNING

TURNING (feat. Antony & The Johnsons) (Danmark, 2012)

REGISSÖR: Charles Atlas

LIVE: LYMLAND gästar oss och under kvällen!

Den 26 september i år kom Lymlands debutalbum *Ensamtidroman*, uppbyggd av orglar, gitarrer, surr, brum och finurliga melodier. Musikens hålls ihop av en ärlighet och enkelhet men spretar också på ett intressant sätt mellan akustiska instrument som dragspel, klarinett och elektriskt förstärkta gitarrer och synthesizers. En rörelse mellan harmoni och disharmoni; en hel serie av oförutsägbara vändningar och samtidigt starka återkommande element.

Lymland är en kreativ tillflyktsort för **Sonja Perander** och **Jerker Kaj**. Landet Lymland uppfann de som en förutsättning för att kunna förhålla sig till varandra och arbeta ihop. På Mejeriets scen är de under Doc Lounge-kvällen förstärkta av Fredrik Karlsson från **Solander**.

[Lyssna här!](#)

PERFORMANCE: Vi har den stora äran att gästas av **My Grönholdt** som framför ett dansstycke, helt unikt framtaget för denna afton (!) där hon tolkar Antony & the Johnsons . Dvs. detta är en once in a lifetime experience som bara kan upplevas på Doc Lounge Lund.

DJ: Viktor Flarkell, stort fan av Antony sedan länge, vaggar in oss i helt rätt stämning under kvällen.

OBS! Vi öppnar som vanligt klockan 19.00 men filmen sätter vi inte igång förrän ca. 20.15 denna afton!.

MAT: Ät din middag på Doc Lounge. Vi serverar alltid en vegetarisk soppa med bröd för 69 kr. I baren säljs det också vin, öl, kaffe mm.

Om filmen:

Turning är en djupdykning i Antony and the Johnsons och Charles Atlas Europaturné. Genom Antonys sånger, och porträtt av de 13 fascinerande kvinnor som stod på scen under turnén, skapas en intim och filmisk upplevelse kring utforskandet av identitet, förändring och frigörelse. Filmen är en hyllning till det unika men också om att våga bryta mot samhällets förväntningar och normer. Antony från Antony and the Johnsons har producerat filmen tillsammans med videoraket Charles Atlas. Den kombinerar Antonys fantastiska musik med Charles videokonst, detta smälts samman med historierna från New Yorks transsexuella miljö.

[SE TRAILERN!](#)

AUGUSTPRISET TILL GÖRAN ROSENBERGS BOK ”ETT KORT UPPEHÅLL” AV GUNNAR STENSSON

Detta är en berättelse om barnet Görans liv i Södertälje under 1950-talet. Jag känner igen mycket från livet i Växjö och Lund vid samma tid. Det som skiljer honom från lekkamraterna är att hans föräldrar är polska judar som av en ren slump undgått att förintas i Auschwitz. De ger sin son namnet Göran för att han ska assimileras helt i den nya staden i det nya landet.

Det kan tyckas att de lyckas. Men det förflutna kommer ifatt dem.

Jag vill bara rekommendera boken. Göran kom att tillhöra 70-talsvänstern. Han var under många år korrespondent i USA. Han har skrivit den kanske bästa boken om Palestina/Israel.

INTE BARA MÖGEL I LUNDS SKOLOR...

Har Lunds borgerliga skolpolitiker tappat lusten att vara bästa skolkommun? Intrycket är att man tycks ha tappat denna lust någonstans längs vägen.

I samma takt som allt fler skollokaler upptäcks med mögelskador, i samma takt har Lunds skolor tappat i den ranking som Lärarförbundet genomför varje år.

Det kanske inte alltid är rätt att mäta allting med måttet ”bäst eller sämst”. Men då vår folkpartistiske skolminister ofta uttalar ambitionen att våra skolor skall vara bland de bästa i världen så faller det sig naturligt att ta jämförelser mellan skolor på visst allvar även på

kommunnivå.

Vad gör då den borgerliga majoriteten i Lund för att svara upp mot detta mål att vara bäst?

Svaret är: ingenting!

Barn- och skolnämnden i Lunds stad under ledning av Fp-ordförande gör precis tvärtom. De senaste sex år med denna majoritet har präglats av ständiga besparingar och urholkningar av resurserna, i reala termer. Lund sjunker!

Jämförelserna är glasklara: minskad lärartäthet ute på skolorna, antalet utbildade lärare minskar, relationerna till lärarfacken haltar.

Slutsatsen som kan dras stavas: Resursbrist.

Det är inte alltid helt lätt att på nära håll se smygande tendenser i utvecklingen. Här kommer Lärarförbundets årliga jämförelser ändå in som ett hjälpande verktyg.

Resultatet av jämförelsen mellan åren stavas: Resursbrist.

Var har de höga ambitionerna tagit vägen? När slutade vi lyssna på eleverna/barnen och professionen om hur det verkligen fungerar ute på våra skolor/förskolor?

Och bäst är vi faktiskt när det kommer till de prestationer som våra elever uppvisar. Vi ligger i topp när det gäller antalet elever som lämnar skolan med godkända betyg och vi ligger också i topp vad avser antalet elever som uppnår högskolebehörighet. Detta är kanske de enskilt viktigaste förklaringarna till att Lund ändå hamnar högt i Lärarförbundets ranking.

Vänsterpartiet vill vara med och tävla och göra det möjligt för alla elever att fortsätta utvecklas bland annat genom att skapa mindre klasser ute på skolorna och att minska antalet barn i förskolans barngrupper. Vi skall alltid sträva efter att vara det bästa föredömet bland skolor! Vi måste vända på kuttingen!

Men, vi måste få till en samsyn över partigränserna om vikten av mer resurser till skolornas/förskolornas verksamhet.

*Gösta Eklund (v), Helene Alpfjord (v) och Ibrahim Kakahama (v),
Ledamöter i Barn- och skolnämnd Lund stad.*

PÅ KNÄ FÖR PRIVATEKONOMIN! AV GUNNAR STENSSON

Konjunkturtillbedjarna Kinhult, Tribo, Åkesson, Erlingsson och Södertun fördömer den onda skattehöjningen och hyllar den heliga konsumtionen. Med en röst ropar de "En skattehöjning på 60 öre skadar skåningarnas privatekonomi!" Deras elfte bud lyder: Du skall icke skatta! Böj dig ödmjukt för Konjunkturen, på det att den må vara dig nådig! Allsmäktiga Konjunktur, vänd bort ditt ansikte från skattehöjningens falska profeter! Ur Michael Sandins salivsprutande mun skall de höra sanningen: "Falsarier! Tidningsankor!" "Ve er, kastrederade hankatter som så gärna vill men inte kan!" tillfogar Carl Johan Sonesson sexistiskt. Faster Pia Kinhult vränger ansiktet till ett hånfullt grin. Vi vågar sänka akutsjuksköterskornas lön för att skåningarna ska ha råd att konsumera mera! Vi törs offra en eller ett par hjärtpatienter och åldringar på Konjunkturons altare för att öka friheten i Skåne!

Den underdåniga menigheten i salen tiger och lyfter samfällt sina händer mot röstknapparna för att ge sina överstepräster trygg majoritet. Någon mumlar kanske förstulet "Men likväl

behövs en skattechöjning.”

Men i mörkret utanför växer vreden medan havet sväller mot Skånes stränder.

KAN EU STOPPA ISRAELS EXPANSION ÖVER VÄSTBANKEN?

AV BERTIL EGERÖ

För någon månad sedan föll mina ögon på en intressant rubrik i SvD: *Sverige först med stöd till Område C*. Vad kan det handla om? Område C – de två tredjedelar av Västbanken som helt och hållet kontrolleras av israelisk militär och som ständigt fylls på med illegala bosättare vars krav lett till att palestinierna förlorat mycket av den begränsade rörelsefrihet de tidigare haft. Vad kan Sverige göra där?

Västbanken är hälften så stort som Skåne. Den är en central del av den palestinska stat alla regeringar talar om men allt färre tror är möjlig. I Osloavtalet 1995 styckades Västbanken i tre delar, där det som kallas område C gränsar till Jordanien och Jordanfloden, har den bästa jordbruksmarken och den bästa vattentillgången. Ett livsviktigt område för ett expanderande Israel, liksom för en elementärt fungerande palestinsk samhällsbildning.

Idag är Område C befolkat av långt över 300 000 bosättare i 124 organiserade och omkring 100 mindre bosättningar. Strömmen av illegala bosättare har lett till en kraftig minskning av antalet palestinier i Jordandalen, och i område C som helhet går det idag två bosättare på varje palestinier.

”Om inget görs kommer område C att snart vara tömt på palestinier”, säger Peter Lundberg på svenska konsulatet. Konsulatet handlägger svenskt bistånd till de palestinska områdena. Nu

ska Sida lägga 30 miljoner om året i en fond skött av FN-organisationen UNDP och avsedd att förbättra palestiniernas situation. De dokument om vårt bistånd till Område C Lundberg skickar har gott om data om läget:

Uppdelningen av Västbanken är ett resultat av det sk Osloavtalet 1993. Den palestinska administrationen har full kontroll endast över 18 procent (Område A). Område B på 21 procent förvaltas av palestinierna, men säkerhetsansvaret delas (i princip) med israelisk militär. Resten, Område C med över 60 procent av ytan, bildar gräns mot Jordanien och har långt bättre vatten- och markresurser än de andra två.

Område C är på väg att bli helt inkorporerat i Israel. De illegala israeliska bosättarna har under de senaste 40 åren ökat i antal från något tusental till över 300 000. Palestinierna är idag inte fler än 150 000. Bosättningsvård och tvångsavhysningar av palestinier har ökat drastiskt.

Hjälper – eller stjälper – biståndet?

Det vimlar av biståndare, både statliga och ickestatliga, på Västbanken. 26 FN-organisationer är på plats. Samordningsproblemen är större än FN-apparaten orkar med. Vad hjälper mer pengar, när dessutom allt ska kontrolleras och godkännas av israelisk militär?

Peter Lundberg, som arbetat med frågorna i många år, kallar det ett högriskprojekt. Men han är försiktigt optimistisk och tror på möjligheten till framsteg. ”EU-länderna är nu på väg till en samlad hållning, och då kan de förflytta berg”. I maj i år intog ett rådsmöte mellan utrikesministrarna en något mer radikal skrivning om konflikten, men jag undrar – så länge de fortfarande i första hand stöder Israels rätt att försvara sig och inte ens antyder att palestinierna skulle ha en sådan rätt, vad är de orden värda? Det är lätt att kräva att staten ska ställa extrema (illegala) bosättare inför rätta, och begära att palestinierna får mer att säga till om i Västbankens Område C. Men vilka sanktioner är EU berett till?

Sverige skjuter till medel för en redan övertung FN-administration som utan att ens söka samarbete med Israel (det blir ju stopp då) vill förbättra palestiniernas möjligheter att behålla sin mark, klara sin ekonomi och få bättre tillgång till vatten, bostäder, utbildning mm. Det kräver lokal markplanering, men – den sköts idag helt av israeler i en *Civil Administration* där palestinierna saknar representation.

Peter Lundberg: ”Den palestinska administrationen har hittills inte gjort mycket åt Område C” – av naturliga skäl, tänker jag. ”Nu har 45 kommunala planer utformats och lämnats till militären för godkännande”. Palestinierna mobiliseras, och om/när det blir avslag? Kanske är det ändå så här man måste arbeta; underhålla palestinierna i tron att fredliga medel och bistånd kan motverka den våldsamma diskrimineringen.

Den israeliska linjen sedan många decennier verkar ligga glasklart fast: töm Område C, i förlängningen mer av Västbanken, på palestinier. Fler bosättare och mer tvångsavhysningar, markockupationer, våld mot palestinierna, är medlen. Ska de många miljonerna biståndspengar göra verklig nytta krävs en radikalt ändrad politisk hållning mot Israel av omvärlden. Med Abbas i FN och Hamas’ nu mer framträdande roll i Arabvärlden kan en rörelse vara inledd.

EFTER GAZA: VÄRLDEN ERKÄNNER PALESTINA! AV GUNNAR STENSSON

USA:s utrikesminister Hillary Clinton gav härom dagen Israels premiärminister Netanyahu en offentlig åthutning genom att uppmana honom att avstå från trakasserier mot den Palestinska Myndigheten, om den fullföljer sin begäran att uppgradera Palestina från observatör till icke medlemsstat med samma status som Vatikanstaten.

Israels utrikesminister Avigdor Lieberman hade tidigare i ett tv-program hotat att strypa Myndighetens ekonomi om president Abbas inte drar tillbaka Palestinas ansökan.

Det har hela tiden stått klart att Abbas kommer att fullfölja sin linje trots alla hot och påtryckningar. Han vet lika väl som Barack Obama att en bred majoritet i generalförsamlingen erkänner Palestina.

Med den prestige Hamas vunnit i Gaza-kriget, framstår det nu som viktigt för USA att premiera president Abbas politiska kamp för en tvåstatslösning. Hellre diplomati än raketer. Det kan bli svårare att förmå Israel att inse att diplomati är bättre än kärnvapen.

För Netanyahu (och Lieberman) är det just nu bara att foga sig och bita i det sura äpplet.

Därigenom markeras det skifte i maktförhållandet mellan USA och Israel som blev resultatet av Obamas valseger.

Det har skett en vindkantring i västlig opinion till förmån för den Palestinska Myndigheten samtidigt som arabstaterna i praktiken erkänt Hamas som legitim företrädare för Gaza.

Det är värt att notera att också Hamas numera stödjer ansträngningarna att uppnå ett FN-erkännande av Palestina.

Kraften bakom förändringarna är den arabiska våren. Höga representanter från länder som Tunisien, Egypten, Turkiet och Qatar har besökt Hamas i Gaza under eller i samband med kriget. Qatar som nu är värd för det stora klimatmötet gav nyligen Gaza 300 miljoner dollar i bistånd.

Vindkantringen sker inte bara i USA. På det svenska kyrkomötet denna vecka tog delegaterna ställning till frågan om Palestina. Onsdagen den 21/11 beslöt kyrkomötet att uppmana ”den svenska regeringen att verka för att Palestina upptas som fullvärdig medlem i FN”. Majoriteten bakom beslutet var betryggande: 132 röster för och 53 mot samt 49 nedlagda röster.

Folkpartiet har alltid hyst några av de mest besinningslösa anhängarna av Israels politik, men nu har fem Folkpartiriksdagsmän i en debattartikel deklarerat att det är viktigt att stödja Palestina i generalförsamlingens omröstning. Detta kan också bli den svenska regeringens linje.

Mer överraskande är att den brittiska regeringen kan komma att stödja Palestina. Dess uttalade syfte är att stärka den Palestinska Myndigheten i förhållande till Hamas. Ett ställningstagande för Palestina innebär samtidigt ett stöd till den tvåstatslösning som Abbas eftersträvar.

Vad har då Palestina att vinna på en seger i generalförsamlingen? Viktigast är kanske den prestige som ett massivt stöd i generalförsamlingen innebär, men dessutom får den Palestinska Myndigheten möjlighet att inför Internationella brottmålsdomstolen kräva rättslig prövning av bosättningarna och andra brott begångna under Israels ockupation. Det kan bli

viktiga steg på den långa vägen till ett oberoende Palestina.

Dagens Nyheters ledare 28/11 för fram idén att Israel borde rösta för uppgraderingen av Palestina som en upptakt till förhandlingar om en fredlig lösning. Tyvärr lär detta inte ske.

Resultatet av omröstningen kommer sannolikt att föreligga vid läsningen av detta nummer av VB. Det kan ge anledning till en ny kommentar nästa vecka.

MODELLBYGGAREN: RÄDDA KLOSTERGÅRDEN! AV GUNNAR STENSSON

Jag är så förbannad på den där mesiga doakören i Qatar så jag kommer inte att lägga två strån i kors för att rädda världen!, fräste min gamle vän modellbyggaren redan på långt håll när vi möttes nere vid Höje å i morse. ”Låt haven svämma över, låt öknarna breda ut sig, låt orkanerna och tyfonerna härja, låt regnen skölja bort allt liv från bergen!”

Det var en frostig morgon. Solen steg upp över Sankt Lars och glimmade i Klostergårdens tusentals fönster.

”Det är inte likt dej att ge upp”, sa jag.

”Inte ger jag upp, jag bara koncentrerar mig.”

”På vad då”?

”Jag nöjer mig med att rädda Klostergården.”

Så var han igång igen. Han tog tag i min jacka för att förvissa sig om att jag skulle stå kvar och lyssna. ”Titta på solreflexerna! Vi ska se till att få solfångare i vartenda fönster! Det fixar Eslövs Värmsvets lätt. Vi täcker taken med solceller! Höghuset ska få kronor av solfångare som i Västra hamnen i Malmö. När högspänningsledningarna blåst sönder i orkanerna ska vi vara självförsörjande med energi. Ljus och värme. Våra hus är väl förankrade. De byggdes när normen krävde skyddsrum, så det finns ett underjordiskt Klostergården också. I värsta fall. Vi börjar genast! Jag tar upp installationen av solceller med husföreningarna idag! På tio år betalar sig investeringen! Sen blir det bara vinst. Usch, jag borde inte använda det fula ordet. Det är ju roten till det onda! Om 50 år sköljer Höjefjorden marken där vi går. Men Klostergården ligger över strandlinjen.

Efter kommunikationernas sammanbrott måste vi bli självförsörjande med livsmedel också. Vi odlar upp korpffotbollsplanerna med potatis och säd. Och grönsaker. Vi bygger om centrum till ladugård för vår boskap som betar på Klostergårdsfältet. Morgon och kväll går våra präktiga kvinnor ut med sina hinkar och mjölkar korna. Ungefär som i min ungdom då Klostergården var en bondgård. Vi jagar vildsvin i Källby och fångar sill i Höjefjorden.

Han tystnade ett ögonblick. ”Vi måste förstås försvara oss också”, tillade han. ”Mot rövorna från Östra Torn och Linero och Norra Fälåden och Professorstaden och Nöbbelöv och Gunnesbo...”

”Nu får du lägga band på dig”, sa jag. Men han hade redan lugnat sig. Han släppte greppet om min jacka. ”Jag måste gå nu. Jag måste fixa solfångarna på modellen.” Han hastade uppför stigen längs vattenverket. ”Hur ska du ordna tillgången på vatten??” ropade jag, ”Vatten är det enda det kommer att finnas gott om i Klostergården”, flåsade han.

Själv gick jag hem och slog på rapport. Inte ett enda inslag från det stora klimatmötet i Doha.

VARFÖR SLUTADE ISRAEL BOMBA GAZA? AV BERTIL EGERÖ

Det senaste israeliska anfallet mot Gaza slutade snabbare än många väntat. Israel och Hamas, med egyptiskt deltagande, förhandlade fram ett avtal om eldupphör. Sedan dess har israelisk militär dödat tre civila palestinier, men vapenvilan fortsätter.

Detta (i bästa fall) slut på kriget skiljer sig fundamentalt från hur det förra och oerhört mycket våldsammare krigets avslutades. Sedan flyg och marktrupper under tre veckor 2008/09 tagit livet av över 1400 palestinier (mot en handfull av de egna) uppnådde Israel – vad? Ett samlad internationellt fördömande, en rapport från Goldstonekommissionen som dokumenterade de våldsamma grymheterna och överträdelserna mot basala mänskliga rättigheter. Dessutom en fortsatt och efterhand något mer effektiv raketbeskjutning från Gaza.

Själv upplevde jag det senaste anfallet som oerhört svårt att förstå. Man ”elimineras” inte 1,6 miljoner Gaza-bor med bomber. Israel blir inte av med Gaza genom avancerade militära attacker. Jag såg ingen strategi bakom anfallen, bara stormaktens irritation över att det underkuvade lilla samhället fortsatte med sina nålstung.

Min första bild, formad en sömnlös efternatt

Jag ser (Gaza i form av) en utfattig familj sitta på gatan, gamla, barn och vuxna inburade innanför ett stängsel. De kan inte prata. En välutrustad vakt spankulerar i närheten. Folk kommer förbi, kastar in lite mat och vatten, något att läsa, lite kläder. I desperation spottar de på vakten när han passerar. När en spottloska råkar träffa blir han fruktansvärt arg, kastar hårda stenar mot familjen, skjuter med slangbåge för att skada, lyckas ta död på ett litet barn. De förbipasserande ber båda parter visa måttlighet, men ingriper inte.

Vem vann?

I mer optimistiska ögonblick tolkar jag stilleståndet som uttryck för en växande insikt bland ledande israeliska militärer och politiker att ett nytt krig är kontraproduktivt. Det förra stoppade inte raketerna, tvärtom visade Hamas nu att de kan skrämman solbadande Tel Aviv-bor och snudda vid Jerusalem. Att Egypten skulle kunna hejda vapensmugglingen till Gaza (som utlovades efter det förra kriget) var orealistiskt, och är det än mer idag.

Medan Netanyahu med Tony Blair (!) som medlare rapporteras ha fått Västbankens ledning under Abbas att avstå från våld och acceptera samarbete med Israel, är ingen sådan väg möjlig för ett helt inringat Gaza under stenhård israelisk blockad. Det enda svar som kan ges är motstånd, för att

upprätthålla befolkningens moral och påminna omvärlden om att 'fängelset Gaza' måste öppnas.

Tyvär har jag inte hittat någon mer konkret skrivning om avtalet om eldupphör. Bitte Hammargren (*SvD* 22.11.12) gissade att Gaza kommer att knytas närmare till Egypten som då blir den huvudsakliga vägen för kontakter i båda riktningarna. En annan artikel (A. Pusatory i *Int. Policy Digest* 26.11) visar att det mesta återstår att precisera i den korta avtalstexten, men att Israel också måste öppna för transporter direkt till Gaza. Utan detta fortsätter oundvikligen smugglingen.

Kanske kommer blockaden att ta en annan form, om det leder till att Gaza knyts närmare till Egypten. Israels långsiktiga planer/förhoppningar är att ”bli av med” Gaza genom att

'överlämna' området till Egypten. Den ännu retoriskt levande tvåstatslösningen försvinner då under horisonten, och israelerna kan fortsätta sitt framgångsrika värv att tömma viktiga delar av Västbanken på palestinier.

De planerna verkar idag inte så realistiska. Hamas har stärkts, dess internationella kontakter i arabvärlden är mycket bättre, sambanden mellan ledningarna i Gaza och på andra håll (se *SvD Brännpunkt* 22.11) verkar förbättras. Medan Hamas idag säger sig acceptera ett Israel efter 1967 års gränser (Israel har hittills inte accepterat ett Palestina) reser Abbas nu till FN för att stärka "Palestinas" internationella status. Uppenbart samarbetar de två, trots medias tolkning att Abbas nu har hamnat vid sidan av utvecklingen.

"Motstånd lönar sig" hävdar idag många Gaza-bor. En stämning som säkert spiller över till Västbankens invånare, liksom till oss alla som arbetar för ett fredligt Palestina/Israel.

Min andra bild, kanske den också resultatet av nattliga tankar

Jag ser scener från den utmärkta filmen om Mahatma Gandhi, de scener kring "saltmarschen" 1930 där män bara går vidare de 40 milen för att själva köpa salt, hela tiden angripna av soldater i engelsk tjänst. Sårade och dödade tas om hand, männen vandrar vidare. Gaza idag: en marsch inleds med palestinier och sympatiserande israeler i bästa möjliga blandning. De går mot avspärningarna, möts av alltmer desperata israeliska soldater som får allt svårare att skjuta in i folkmassan där även israeler finns. Marschen kan inte hejdas, slutligen slänger soldaterna sina vapen och går med, mot Tel Aviv och ett slut på det fängelse Israel skapat av Gazaremsan...